

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke forhandles i Dag; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet, og Forhandlingen er aaben.

Da ingen forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere m. fl. under Krigsministeriet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4566, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer med tilhørende Ændringsforslag sattes under Forhandling under et.

Ordføreren (Ovesen): Til det foreliggende Forslag er der stillet 4 Ændringsforslag, hvoraf de 3, Nr. 1, 3 og 4, udelukkende ere redaktionelle Ændringer, og dem skal jeg ikke opholde mig ved. Til det fjerde Ændringsforslag, det, som er stillet under Nr. 2, skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Det angaar Sygeplejerskerne ved de militære Sygehuse og Hospitaller. Der har været et Andragende fra deres Fagforening om at faa en Særstilling med Hensyn til deres Pensionering, og i den Henseende har Udvalget været fuldstændig enigt om, at der her forelaa Forhold, som burde tages i Betragtning, og at Sygeplejerskerne burde stilles noget anderledes end de øvrige i Forslaget omhandlede Funktionærer, idet disse Sygeplejerskers Gerning — som anført i Andragendet — er af den Beskaffenhed, at de temmelig hurtigt ældes, og deres Gerning er meget opslidende, saa at de i en i

Forhold til andre Funktionærer meget tidlig Alder blive opslidte og ville være udygtige til at gøre Fyldest i deres Stilling som Sygeplejersker og derfor maa tage deres Afsked i en tidligere Alder end de andre Funktionærer.

Derimod har der været nogen Uenighed om, hvorledes man skulde ordne den Sag. Det kunde jo ske ad forskellige Veje, enten saaledes, at man ved en lille Ændring paa det foreliggende Forslag fastsatte, at de vedkommende kom ind under andre og bedre Vilkaar, hvilken Vej Udvalget er enedes om, eller ogsaa saaledes — hvad enkelte vare tilbøjelige til at foretrække —, at man i Betænkningen og ved Motiveringen af Lovforslaget under dets Forhandling i Tingene tilkendegav den Stemning, som var herskende indenfor Udvalget, at der burde gøres noget ekstraordinært for disse Sygeplejersker, og henstillede til vedkommende Minister og til Lovgivningsmagten, at naar de bleve afskedigede i en tidlig Alder, skulde der ske en Forhøjelse af deres Pension paa Finansloven. Men ad den Vej afgøres jo egentlig ikke Spørgsmaalet, der peges kun i en bestemt Retning, og der gives kun de vedkommende Sygeplejersker et Haab om noget ubestemt. Denne Vej er Udvalget derfor ikke gaaet, men har vedtaget at stille et Ændringsforslag om en Særstilling for de vedkommende. Naar vi have kunnet nære Betænkneligheder ved at gaa denne Vej, som er den mest ligefremme og den rigtige, var det, fordi vi nødig vilde bryde den Regel, som vi nu gennem flere Aar have fulgt ved vore Lønnings- og Pensionslove, at de første 10 Tjenestear regnet fra det fyldte 25de Aar ikke komme i Betragtning som pensionsgivende. Imidlertid er det jo saa, at ingen Regel er uden Undtagelser, og Lovgivningsmagten har ogsaa i den Henseende erkendt, at den maatte bøje sig for saadanne Forhold paa lignende Omraader, hvor Retsfærdighed og Billighed krævede det. Jeg skal f. Eks. henvide til Pensionsreglerne af 1903 for Jernbanefunktionærer, hvor denne Regel ogsaa for enkelte Funktionærers Vedkommende er brudt. Det kan derfor ikke siges, at Regelen virkelig her er brudt, naar vi gaa til at anbefale at give disse Sygeplejersker en Særstilling.